

ጤና ይስጥልኝ፤

በዚህ የዕዝራ ስርጭት የፊልጵስፎስን መልእክት በመቀጠል ፊል. 2፡14-16ን በመጥፎና ጠማማ ትውልድ መካከል እንዴት ስለመኖር እንካፈላለን።

የበግ ለምድ በሚል ርእስ የሐሰት ትንቢትን እና ለምድኛ የሆኑ ሐሰተኞች ነቢያትን ውጪያዊና ውስጣዊ መልክ ስለምናውቅበት ዋና ነጥብ ቀርቦአል።

የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል መግመድና መቋጠር በሚል ርእስ ደግሞ በገሐድ የተጻፈውን ከመግደፍ አንሥቶ የሰነ አፈታት ደንቦችን ከመጣስ እስከ የተሳሳተ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ድረስ የሚፈጥሩት አሉታዊ ጫና በአጭር ይቃኛል። አንድ አጭር ግጥም እና የጥቂት ጠቃሚ ድረ-ገጾች ጠቋሚም አሉ።

መልካም ንባብ።

ዘላለም መንግሥቱ / ዕዝራ ስነ ጽሑፍ፤

የበግ ለምድ

መጥፎና ጠማማ ትውልድ

ህግ ህግ ድና ህግ ቁጠራ

ይጠየቃል!

ከወራት በፊት አንድ አገልጋይ ወደ አቅራቢያችን ከተማ መጥቶ ሲያገለግል እኛም ዘንድ መጥቶ እንዲያስተምር አንድ ወንድም አሳሰበኝ። አገልጋዩን ስለማላውቀው አሳሳቢውን ወንድም ስለ ሰውየው ማንነቱን፣ ትምህርቱን፣ አገልግሎቱን፣ ከየት መሆኑን፣ ወዘተ፣ እንዲነግረኝ ጠየቅኩት። የሰጠኝ መልሶች ራሱ ያ ወንድምም ሰውየውን አለማውቁን ማሳየት ብቻ ሳይሆን አለማውቁ ይሁን ወይም አጠያየቁ ወይም ለምን መጠየቁ እንጂ ግን አስቆጣው።

በመሥሪያ ቤታችን በየሳምንቱ በሚሰጠን የሥራ ማስታወሻ ገጾች ላይ ጥቂት የcomics ስዕሎችም አሉበት። ባለፈው ወር መጀመሪያ በአንዱ ሳምንት በተሰጠን ወረቀት ይህ ስዕል ነበረበት። እንደሚታየው የምርጫውን ማስታወቂያ ይዞ የሚዘረውን ተወዳዳሪ ሰው በአነዳድ ብልሹነት ምክንያት ፖሊስ እመንገድ ላይ ያስቆመዋል። የሰውየው ማንነት በመኪናው ዙሪያ በጉልህ ይታያል። ይሁን እንጂ ፖሊሱ መታወቂያውን እንዲያሳይ ግድ ይለዋል።

ከሁለት ሳምንት በፊት አንድ የቪድዮ ቁራጭ በmmsn.com ላይ ተመለከትኩ። በዚህ የአሜሪካ የፕሬዚደንት ምርጫ ሰሞን ፕሬዚደንቱም ድምጹን ይሰጣልና ድምጽ ሊሰጥ ገብቶ ቅጹን ከመቀበሉ በፊት መዝጋቢዋ መታወቂያውን እንዲያሳይ ጠየቀችው። ከቪድዮው ላይ የወሰድኩት ይህ ፎቶ መታወቂያውን ስትጠይቀው ራሱ ፕሬዚደንት ባራክ ኦባማና በክፍሉ ያሉ የምርጫ አስፈጻሚዎች ጭምር ከት ብለው አየሳቁ መታወቂያውን አውጥቶ ሲሰጣት ነው። ይህ ሰው እውቅ ሰው ነው፤ ፕሬዚደንት ነው፤ ይቅርና በምርጫ ቀጣናው፤ በዓለም ዙሪያ ሁሉ የታወቀ ሰው ነው። ታዲያ፣ ለምን ይጠየቃል? ወይስ? ... ለምን አይጠየቅም?

ከዚህ ምን ተማርኩ? የታወቁ ሰዎችን፣ ስመ ጥር አገልጋዮችን፣ መጠየቅ እስክናፍር የገዘፈ ድባብ ያላቸው መሪዎችንም እንኳ ማንነት መጠየቅ ነውር አይደለም። እንዲያውም ትክክል ነው! በእርግጥ ይጠየቃል።

የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባቸው በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ። ማቴ. 7፡15

የበግ ለምድ መልበስ ከውስጥ ሌላ ሆኖ ከውጪ መሰል ነው። ይህ ከግብዝነት ጋር የሚመሳሰል ቢሆንም ከዚያ የመጠቀ፡ የከፋ መሰርይነት ነው። ግብዝነት የሆኑትን ለመደበቅና ለመደለል ያልሆኑትን መምሰል ነው። ግቡ መሸንገል ነው። ይህኛው ግን ግቡ ማሳት ብቻ ሳይሆን ማጥፋትም ነውና ስለዚህ የከፋ መሰርይነት ነው። ይህ ከግብዝነት ያለፈና የጠለቀ ነገር ነው።

ግብዝነት ወይስ ለምድኞች?

ግብዝነት የሚለው ቃል በብሉይ ኪዳን አንድ ሁለቱ ብቻ ነው የተጠቀሰው። በአዲስ ኪዳን ቋንቋ ግን ግብዝ (ὕποκριτής ሁፖክሪቲስ) ቱያትረኛ፡ ተዋናይ፡ በመድረክ ላይ ቀድሞ ያልነበረውንና ኋላም የማይሆነውን ሰው ሆኖ የሚጫወት ማለት ነው። 1ጴጥ. 2፡1

እንግዲህ ከፋትን ሁሉ ተንኩልንም ሁሉ ግብዝነትንም ቅንዓትንም ሐሜትንም ሁሉ አስወግዳችሁ፤ ይላልና ይህ መወገድ ያለበት ነገር ነው።

የበግ ለምድ መልበስና ግብዝነት የሚመሳሰሉት ከውጪ ብቻ ነው። ዓላማቸው ግን ለየቅል ነው። ግብዝነት ግብዝነትን መኖሪያቸው ካደረጉት ከመጉዳት የማይመለሱ ቢሆኑም የበግ ለምድኞች ግን ከቀድሞም ግባቸው በግ መስሎ በጎችን እንክት አድርጎ መብላት ነው። ምናልባት ወዲያውኑ እንክተው አይበሉ ይሆናል። ከዓመታት በፊት አንድ ወንድም የጌታን ቃል ሲያስተምረን ይህን አንድ ምሳሌ ሰጠን። አንድ ገበሬ ሥጋ አማረውና አንድ በጉን አርዶ መብላት ፈለገ። ግን በአንድ ጊዜ ጨርሶ መብላት ወይም በልቶ መጨረስ ስላልፈለገ መጀመሪያ ላቱን ቆርጦ ጥቂት ቀናት በላው። ከዚያ አሰረውና ከታፋው ላይ አንድ ሙዳ ሥጋ ቆርጦ አነሣለት። ያንን ሲጨርስ ከሌላው እግሩ ላይ ቀራጭ ሥጋ ቀነሰለትና ያንን እያጣጣመ ቆየ። እንዲያ እያደረገ ኋላ በጉ ማንከስ ሲበዛበትና መሸጥ የማይቻል ሲሆንበት ጨርሶ አርደውና በላው። በግ

በሊታዎች አንዳንዴ በቁም ነው የሚበሉት። ሐሰተኛ ነቢያት የበግ ለምድ የለበሱ በግ በሊታዎች ናቸው።

የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባቸው በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ። ለመጠንቀቅ መጀመሪያ መመልከት ያለብን እነዚህ ሰዎች ነቢያት መሆናቸውን ነው። ባለፈው ስርጭት ነቢይነት ሹመት ነው ወይስ ጸጋ በሚል ተመልክተን ነበር። ዛሬ ነቢይ መባል ወይም ነቢዩ እገሌ መባል ብቻውን ብዙ ኬላ የሚያሻግር መታወቂያ እየሆነ ነው። የአገራችን አማኞች ብዙዎቹ ሃይማኖተኞችና በቀላሉ አማኞች ናቸውና ነቢያትን መፈተሽና ትምህርታቸውን መፈተን ኃጢአት የሚመስላቸው ቁጥር ጥቂት አይደለም። አንድ ሰው ነቢይ ስለተባለ ብቻ የሚሰጠው የአክብሮት ቦታ አለ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እንደሚናገረው ከጥንትም ጀምሮ ሐሰተኞች ነቢያት እንደነበሩ ዛሬም አሉ። ወደፊትም ደግሞ ይኖራሉ። ስለዚህም ሰዎቹንም ሆነ ትምህርታቸውን መፈተሽ ትክክለኛ ጉዳይ ነው። ሰዎቹንም፡ ትምህርታቸውንም።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሐሰተኞች ነቢያት ሲናገር ስለ ሁለቱም፡ ማለትም፡ ስለ ሰዎቹም (ሰዎቹን ሐሰተኛ ነቢያት እያለ)፤ እና ስለ ሰዎቹ ትምህርት ወይም መልእክትም (ትንቢቶቻቸውን ሐሰተኛ ትንቢት እያለ) ይናገራል። ሁለቱም የተቆራኙ ናቸው። ሐሰተኛ ትንቢቶች ከሐሰተኛ ነቢያት ነው የሚመነጩት። ሐሰተኛ ነቢያትም ሐሰተኛ ትንቢት እንጂ ሌላ የላቸውም። ስለእነዚህ ሁለት ነገሮች ጥቂት ናሙና ብቻ የሆኑ ጥቅሶችን እንይ፤

የሐሰት ትንቢት

ዘዳ. 13፡5 አምላክህ እግዚአብሔር ትሄድባት ዘንድ ካዘዘህ መንገድ ሊያወጣህ፤ ከግብፅ ምድር ካወጣችሁ ከባርነትም ቤት ካዳናችሁ ከአምላካችሁ ከእግዚአብሔር ሊያስታችሁ ተናግሮአልና ያ ነቢይ ወይም ያ ሕልም አላሟ ይገደል እንዲሁም ክፉውን ነገር ከመካከልህ አርቅ። (13፡1-5 ይነበብ)

ኤር. 5፡31 ነቢያት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤ ካህናትም በእነዚህ እጅ ይገዛሉ፤ ሕዝቢም እንዲህ ያለውን ነገር ይወድዳሉ በፍጻሜውስ ምን ታደርጋላችሁ?

ኤር. 20፡6 አንተም፤ ጳስኮር ሆይ፤ በቤትህም የሚኖሩት ሁሉ ተማርካችሁ ትሄዳላችሁ አንተም በሐሰትም ትንቢት የተናገርህላቸው ወዳጆችህ ሁሉ ወደ ባቢሎን ትገባላችሁ፤ በዚያም ትምታላችሁ፤ በዚያም ትቀበራላችሁ።

ኤር. 23፡25-26 አለምሁ አለምሁ እያሉ በሰሜ ሐሰትን የሚናገሩትን የነቢያትን ነገር ሰምቻለሁ። ትንቢትን በሐሰት በሚናገሩ፤ የልባቸውንም ሽንገላ በሚናገሩ በነቢያት ልብ ይህ የሚሆነው እስከ መቼ ነው?

ኤር. 27፡14-16 ሐሰተኛን ትንቢት ይናገሩላችኋልና፤ ለባቢሎን ንጉሥ አትገዝም የሚሉላችሁን የነቢያትን ቃል አትሰሙ። እኔ አልላክኋቸውምና ነገር ግን እኔ እንዳሳድዳችሁ፤ እናንተና ትንቢት የሚናገሩላችሁ ነቢያትም እንድትጠፉ በሰሜ ሐሰተኛ ትንቢትን ይናገራሉ፤ ይላል እግዚአብሔር፡- ለካህናትም ለዚህም ሕዝብ እንዲህ ብዬ ተናገርሁ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ሐሰተኛውን ትንቢት ይናገሩላችኋልና፤ የእግዚአብሔር ቤት ዕቃ በቅርብ ጊዜ ከባቢሎን ይመለሳል የሚሉላችሁን የነቢያቶችሁን ቃል አትሰሙ።

ሚኪ. 2፡11 ነፋሱንም ተከትሎ። ስለ ወይን ጠጅና ስለ ስኬት ትንቢት እናገርልሃለሁ ብሎ ሐሰትን የሚናገር ሰው ቢኖር እርሱ ለዚህ ሕዝብ ነቢይ ይሆናል።

ሐሰተኞች ነቢያት

ነህ. 6፡12 እግዚአብሔርም ልኮት እንዳልነበረ፤ በእኔ ላይ ግን ትንቢት እንደ ተናገረ፤ እነሆ፤ አወቅሁ ጦቢያና ሰንባላጥም ገዝተውት ነበር።

ሚኪ. 3፡5 እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለሚያስቱ ነቢያት እንዲህ ይላል በጥርሳቸው ሲነኩሱ በሰላም ይሰብካሉ በአፋቸው ግን አንዳች በማይሰጥ ሰው ላይ ሰልፍን ያስቡባቸዋል።

ዘካ. 13፡2 በዚያ ቀን፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ የጣዖታትን ስም ከምድር አጠፋለሁ፤ ከዚያም በኋላ አይታሰቡም ደግሞም ሐሰተኞችን ነቢያትና ርኩስ መንፈስን ከምድር ላይ አስወግዳለሁ።

ማቴ. 24፡11 ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤

ማቴ. 24፡24 ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸውን የተመረጡትን እንኳ እስኪያስቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ።

1ዮሐ. 4፡1 ወዳጆች ሆይ፤ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፤ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ፤ ብዙዎች ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና።

ሐዋ. 13፡6 ደሴቲቱንም ሁሉ እስከ ጳፉ በዞሩ ጊዜ፤ በርያሱስ የሚሉትን ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ የሆነውን እንድ አይሁዳዊ ሰው አገኘ፤

2ጴጥ. 2፡1 ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት ደግሞ በሕዝቡ መካከል ነበሩ እንዲሁም በመካከላችሁ ደግሞ ሐሰተኞች አስተማሪዎች ይሆናሉ፤ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ከደው የሚፈጥንን ጥፋት በራሳቸው ላይ እየሰቡ የሚያጠፉ ኑፋቄን አሸልከው ያገባሉ፤

ራእ. 19፡20 አውሬውም ተያዘ በእርሱም ፊት ተአምራትን እያደረገ የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትን ለምስሉም የሰገዱትን ያሳተ ሐሰተኛው ነቢይ ከእርሱ ጋር ተያዘ፤ ሁለቱም በሕይወት ሳሉ በዲን ወደሚቃጠል ወደ አሳት ባሕር ተጣሉ።

እነዚህ ጥቂት ናሙና ጥቅሶች ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሐሰተኞች በሰፊና በጥልቀት ያስጠነቅቃል። ገና ከመጀመሪያዎቹ ፍጡራን ከነአዳም ሲጀመር ስተው የወደቁት የሐሰት አባት በሆነው በሐሰተኛው ሰይጣን ማታለል ነው። ሐሰተኛ የሚለውን ቅጽል ስናጤን ትምህርቶቹና ትንቢቶቹም ሆኑ ሰዎቹም ሐሰተኞች ሊሆኑ ይችላሉ። በጅምላም በነጠላም ሁለቱንም፤ ማለትም፤ ትንቢቶቹንም ትንቢተኞቹንም መመርመር ተገቢ ነው። በዮሐ. 8፡44 ጌታ ስለ ሰይጣን ማንነት ሲናገር፤ እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበረ፤ እውነትም በእርሱ ስለ ሌላ በእውነት አልቆመም። ሐሰትን ሲናገር ከራሱ ይናገራል፤ ሐሰተኛ የሐሰትም አባት ነውና አለ። ሐሰትን መናገርና ማናገር እንዲሁም ሐሰተኛ መሆን ምንጩ ከሰይጣን ነው።

2ቆሮ. 11፡14-15 ይህም ድንቅ አይደለም፤ ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና። እንግዲህ አገልጋዮቹ ደግሞ የጽድቅን አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም፤ ፍጻሜአቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል። ይህ ደግሞ ከለምድም የጠለቀ

ነገር ነው። ሐሰተኛ ነቢያት ወይም የሰይጣን አገልጋዮች የጽድቅ አገልጋዮች በሚመስሉበት ሁኔታ ራሳቸውን ሊለውጡም ይችላሉ። መጽሐፋቸው መጽሐፋችን ሊሆን ይችላል ግን ቀናውን አጣምመው፤ ያላለውን ብለው ያቀርቡታል። ገላ. 1፡7 እርሱ ግን ሌላ ወንጌል አይደለም፤ የሚያናውጡአችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ ይላል። የገላትያን ክርስቲያኖች በጸጋ ድነው ሳሉ ሕግን በመጠበቅ ወደ መጽደቅ ሊመልሱ የጣሩ ሐሰተኞች ነበሩ። ጴጥሮስም ስለ አጣማሚዎች ሲያስተምር፤ በእነዚያ ዘንድ ለማስተዋል የሚያስቸግር ነገር አለ፤ ያልተማሩትና የማይጸኑትም ሰዎች ሌሎችን መጽሐፍት እንደሚያጣምሙ እነዚህን ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ አለ፤ 2ጴጥ. 3፡16።

የበግ ለምድ ለብሰው እንደሚመጡ ተኩላዎች የተመሰሉት ሐሰተኞች ነቢያት የበግ ለምድ የሚለብሱት ለመመሳሰል ብቻ ሳይሆን ለመቅረብ ነው። እነዚያ በበጎቹ መካከል እንደሚገኙ ከታሰበ እነዚህ በክርስቲያኖች መካከል የሚገኙ ናቸው ማለት ነው። ሐሰተኛ ነቢያት በምድረ በዳና በተራራ ጥግ ሣይሆን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው የሚገኙት። በዚያ ሊገኙ አይችሉም ማለት አይደለም፤ በዚህ ግን በእርግጥ ይነኛሉ። የበግ ለምድ መልበስ ክርስቲያኖችን ለመቅረብና ለመብላት ከውጪ ክርስቶስን መምሰል ነው። በስለላ ዓለም ውስጥ ታዋቂ ውጤቶችን ያስመዘገቡ ሰላዮች አሉ የነዚህ ሰዎች ዋና ዘዴ የሚሰልሉአቸውን ሰዎች መምሰል መቻል ነው። ከአነጋገር እስከ አመለካከት፤ ከአበላል እስከ አለባበስ፤ ከውጪ ተመሳሳይ ሆነው መረጃ ይሰርቃሉ፤ ያስተላልፋሉ። ከውስጥ ግን ከውጪ የሆኑትን አይደሉም። ውስጥን ማየት ካልተቻለ እነዚህን ሰዎችም ሆነ ሐሰተኛ ነቢያትን ማወቅ አይቻልም። አንድ የሚታወቁበት መንገድ ግን አለ፤ ያም ፍሬያቸው ነው። እነዚህ ሐሰተኛ ነቢያት በባለ ለምድ ተኩላ መመሰላቸው ምሳሌ እንደሆነ ሁሉ በዛፍ መመሰላቸውም ምሳሌ ነው።

ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።

ጌታ፤ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ ካለ በኋላ ቀጥሎ ያለው እነዚህን ሰዎች እንዴት አድርገን መለየትና ማወቅ የምንችልበትን መንገድ ነው። ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።

16፤ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንቸትስ በለስ ይለቀማል? 17፤ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ከፉም ዛፍ ከፉ ፍሬ ያደርጋል። 18፤ መልካም ዛፍ ከፉ ፍሬ ማፍራት፤ ወይም ከፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። 19፤ መልካም ዛፍ ከፉ ፍሬ ማፍራት፤ ወይም ከፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም። 20፤ ስለዚህም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።

አንዳንድ ዛፍ ፍሬ ለማፍራት ከጥቂት እስከ ብዙ ዓመታት ሊወስድበት ይችላል። ይሁን እንጂ ግን ያፈራል። ሲያፈራ ፍሬው ምንነቱን፤ ማንነቱን ይናገራል። ከቀድሞም ሲፈጠሩ ዘሩ ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደ ወገኑ አበቀለች ነው የተባለውና (ዘፍ. 1፡11-12) ዛፍ የየራሱ የውስጡ ፍሬና ባህርይ አለው። ከኮከ ዛፍ ፓፓያ አይመረትም። የኮከ ፍሬ ውስጥ

የፓፓያ ዘርና ባህርይ የለም። ፍሬው ሲፈራ የአፍሪካው ባህርይ ነው የሚታየው። ፍሬ የዛፍ የተፈጥሮ ውጤት ነው። ሐሰተኛ አስተማሪዎች ወዲያውኑ ወይም ዘግይተው ይሆናል የሚያፈሩት፤ ሲያፈሩ ግን ማንነታቸውን ነው የሚያፈሩት።

ልክ የመንፈስ ፍሬ የክርስቶስ ተከታይ ባህርይ እንደሆነ ሐሰተኞችም የራሳቸው ፍሬ አላቸው። ከኪሳችን ወይም ከቦርሳችን አውጥተን የምናሳየው መታወቂያችን የማንነታችን መግለጫ እንደሆነው ሁሉ እዚህም ይህ ከውስጣቸው የሚወጣ ማንነታቸው መታወቂያቸው ነው። የማንነታቸው መታወቂያ ያደረጉት ሥራ አይደለም። የማንነታቸው መታወቂያ ትንቢት መናገራቸው ወይም የተናገሩት ትንቢት መፈጸሙ አይደለም።

21፥ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፥ ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም። 22፥ በዚያ ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፥ ጌታ ሆይ፥ በስምህ ትንቢት አልተናገርንምን፥ በስምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፥ በስምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል። 23፥ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ።

የማንነታቸው መታወቂያ በጌታ ስም አጋንንት ማውጣታቸውም አይደለም። ጌታ ስለ ሰዎች ሳይሆን ስሙ ብቻ ሲል ሰዎችን ከአጋትትን አስራት ሊፈታ ይቻላል። ወይም ሰይጣን ሰዎችን ሊያደናግር ወይም ያንን አሳች ነቢይ እውነተኛ ለማስመሰል አስመሳይ ሥራ ሊሠራ የወጣ ሊመስል ይችላል። አንድ ክርስቲያን ክርስቶስን ከልቡ ከተቀበለና ወደ ሕይወቱ ካስገባው፥ ጌታውም ካደረገው በኋላ የአጋንንት መኖሪያ ሊሆን እንደማይችል ቃሉ ያስተምረናል። እንደ አስመሳይ አገልጋዮች ሰይጣን አስመሳይ ክርስቲያን አድርጎም በጌታ ቤት የሚያኖራቸው በግ መሳይ ተኩላዎች ቢኖሩ ማስገረም የለበትም።

የማንነታቸው መታወቂያ ብዙ ተአምራት ማድረጋቸውም አይደለም። ጌታ ተአምራት በሚያደርግበት ጊዜ እነዚያ ተአምራት ያስፈልጋሉ ማለት ነው። በሚያስፈልጉበት ጊዜያት ተአምራቱን ያደርጋል። ተአምራት በተደረገበት ጊዜ ለተደረገላቸው ሰዎች አስፈላጊ ነገር እና የጌታ የማንነቱ መግለጫዎች ናቸው። መስተዋል ያለበት ሰይጣንም ተአምራትን ሊያደርግ መቻሉ ነው። ስለዚህ ነው የእውነተኛ ነቢያት መታወቂያ ተአምራትን ማድረግ ሳይሆን በዚህ የተገለጠው በሰማያት ያለውን የአብን ፈቃድ ማድረግ የሆነው። የአብ ፈቃድ ደግሞ በክርስቶስ እናምንና እርሱን እንመስል ዘንድ ነው።

ጌታ እነዚህን ሰዎች በዚያ ቀን የሚናገራቸው ከቶ አላወቅኋችሁም ብሎ ነው። የተሰመረበትን ቃል ልብ እንበል። አላውቃችሁም ሳይሆን አላወቅኋችሁም ነው የሚለው። ኋላ ለፍርድ ሲቀርቡ ሳይሆን ቀድሞም ሲለፉና ሲማስኑ ያልታወቁ ሰዎች ነበሩ።

ሐሰተኛ ነቢያት እነዚህ ሰዎች ቃሉን በማጣመም የተካኑ ብቻ ሳይሆኑ አድናቂ አድማጮቻቸው የጥቅማቸው ምንጮች ናቸውና እነርሱን ማስቆጣትና ማስቀየም ስለማይፈልጉ የሚናገሩት ሁሉ ለሰሚዎች የሚጥም ነገር ነው እንጂ ወደ ክርስቶስ የመቅረብና የመምሰል፤ ክርስቶስን ቀዳሚና ቃሉን መመሪያ የማድረግ ነገርን አይደለም። ገንዘብን ከሩቅ የሚያሸትቱ ሰዎች ናቸው።

አንድ ጊዜ አንድ አብዳሪና ተበዳሪ ተካስሰው እዳኛ ዘንድ ቀረቡ አሉ። የችሎቱን ሰሚዎች ያስገረመው ነገር የከሱ ምክንያት ተበዳሪው

“አልከፍልም” ማለቱ ሳይሆን አበዳሪው “አትከፍልም” ማለቱ ነው። ዳኛው ለምን ሰውየው እንዳይከፍልና ከአዳው ነጻ እንዳይሆን እንደሚፈልግ ሲጠይቀው አበዳሪው፥ “ከቡር ዳኛ ሆይ፥ እንዳይከፍል አልከለክለውም፤ እኔ የምለው ያለሁት ‘ዋናው ይቆየኝና ወለዱን ይክፈለኝ’ ነው” አለ። ዳኛውም በመገረም፥ “ለምን ነው ዋናውን የማይከፍልህ?” ብለው ጠየቁ። አበዳሪው ሲመልስም፥ “ከቡር ዳኛ ሆይ፥ ዋናውን ከክፈለኝማ በየውሩ የሚከፍለኝ ወለድ ሊቀርብኝም አይደል? ለዚህ ነው ዋናውን አይክፈለኝ የምለው” ብሎ መለሰ። ሐሰተኞች ነቢያትም የሰዎችን ንዋይ በቁም የሚግጡ ናቸው። ገንዘብ ከመውደዳቸው የተነሣ አስረው አስቀማጮች ወለዱን ብቻ ዋናው ይቆየኝ ባዮች ናቸው።

ነቢዩ ሚካክል እንዳለው፥ አለቆችዋ በጉብ ይፈርዳሉ፥ ካህናቶችዋም በዋጋ ያስተምራሉ፥ ነቢያቶችዋም በገንዘብ ያምዋርታሉ ከዚህም ጋር፥ እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለምን? ከፉ ነገር ምንም አይመጣብንም እያሉ በእግዚአብሔር ይታመናሉ፤ ሚክ. 3፥11። ዘማሪውም እንዳለው፥

ቀላዋጩ ብዙ ተንባዮች ለእንጋቻ መረቅ ላጠጣቸው ላበላቸው ብቻ እንደ መተኛ እዚህ እዚያ እያሉ ቅልጥም ላገኙበት ይተነብያሉ...

በለዓም የተባለው ቃልቻ በገንዘብ ታውሮ የነበረ ሰው ነው። እነዚህም እንዲያ የሆኑ ናቸው። ቅንን መንገድ ትተው ተሳሳቱ፤ የባሰርን ልጅ የበለዓምን መንገድ ተከተሉ፤ እርሱ የዓመፀን ደመወዝ ወደደ፥ 2ጴጥ. 2፥15። ወደላቸው፥ በቃየል መንገድ ሄደዋልና ስለ ደመወዝም ለበለዓም ስሕተት ራሳቸውን አሳልፈው ሰጥተዋል በቆሬም መቃወም ጠፍተዋል፤ ይሁ. 1፥11። በለዓም ለጥቅም ሲል፥ ለዓመፀ ደመወዝ ሲል የሚሄድበት መንገድ ላይ የቆመውን ከልካይ እንኳ ማየት ተስኖት ነበር። ሐሰተኛ ነቢያት በእነርሱና በሚያገኙት ገንዘብ መካከል የሚቆምን ነገር አይወድዱም። የእግዚአብሔርን ቃልም አይወድዱም፤ ከዚህ መንገድ ያግዳቸዋልና። ስለዚህ እግዚአብሔርንም የማይወድዱ ቢሆኑ አያስገርምም። ሆኖቸው አምላካቸው የሆኑ ሰዎች ናቸው። ለገንዘብና ለእግዚአብሔር በአንድ ጊዜ መዝገብ እንደማይቻል ሁሉ እነዚህ ሰዎችን ለእግዚአብሔር መዝገብ የተሳናቸው ናቸው።

ይህ መጣጥፍ ሲጠቃለል፥ ሐሰተኞችን የምናውቅባቸው ሁለት መንገዶች አሉ። አንደኛው ውጪያዊ መልካቸው ነው። መልክ ሁሉ መልክ አይደለም። ቁርበትም ቁርበት አይደለም። ቆዳቸው ሲገፈፍ ቆዳቸው ሳይሆን ለምዳቸው መሆኑ ይታወቃል። አንዳንዴ ለምዳቸው ቆዳቸው መስሎን፥ የምንልጣቸው መስሎን፥ እንዳንጎዳቸው ፈርተን ዝም እንላለን። የምንጎቃው ጉዳቱ ከተፈጸመ በኋላ ይሆናል። ቆዳው ቆዳ ወይም ለምድ መሆኑን ነክተን እንለይ።

ሌላው ፍሬያቸው ነው። ፍሬ ውጤት ነው። ይህ ወዲያው የሚሆን አይደለም። ግን እርግጠኛ የሆነ ውጤት ነው። ዛፍ ፍሬ አለው፤ ፍሬም ዛፍ ይወጣዋል። ፍሬ በመልክ ይታወቃል፤ በጣዕም ይታወቃል፤ ሲተከል በሚበቅለው ችግኝና ዛፍም ይታወቃል። ሐሰተኛ ነቢያት በሁለቱም ይታወቃሉ። እግዚአብሔር ሐሰተኞችን የምንለይበትን ጥበብ በመሙላት ይባርከን።

ጌታ ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2012 (፪ሺህ፭) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

መጥፎና ጠማማ ትውልድ

፲፱፻፲፮፡ በመጥፎና፣ በጠማማ፣ ትውልድ፣ መካከል፣ ያለ፣ ነቀፋ፣ የዋሆችም፣ ነውርም፣ የሌለባቸው፣ የእግዚአብሔር፣ ልጆች፣ እንድትሆኑ፣ ባታን ጉራጉሩ፣ ክፉም፣ ባታበቡ፣ ሁሉን፣ አድርጉ፤

፲፱፻፲፯፡ በእነርሱም፣ መካከል፣ የሕይወትን፣ ቃል፣ እያቀረባችሁ፣ በንሐም፣ እንደ፣ ብርሃን፣ ትታያላችሁ፣ ለሰዚህም፣ በከንቱ፣ እንዳልሮጥሁ፣ በክንቱም፣ እንዳልደከምሁ፣ በከርብቶለ፣ ቀን፣ የምመከባት፣ ይሆንልኛል ።

ፊል. 2፡14-16

ባለፈው የፊልጵስፎስ ጥናት ፊል. 2፡12-13ን ተመልከተን ስለመታዘዝን መዳንን እንዴት ስለመፈጸም፣ የእኛንና የጌታን ድርሻም ተመልከተን ነበር። ጳውሎስ የፊልጵስፎስን ሰዎች በመዳናቸው መቀጠልን ሲነግራቸው እርሱ አብሮአቸው ስለኖረና ስለሚታዘባቸው ሳይሆን ሳይኖርም የግብዝነት ለውጥ እንዳይታይባቸው መከራከታቸው ግብዝነት ሲታዩ አንድ፣ ሳይታዩ ሌላ ሆኖ መገኘት ነው። የመከራቸው ውጪያዊ ማንነታቸው ውስጣቸውን እንዲመስል፤ ያለጉንተላ ጌታን በፍቅር ፈርተው የሚኖሩ ክርስቲያኖች እንዲሆኑ ነው።

እዚህም የሚቀጥለው ያው አሳብ ሆኖ በንጽጽር በዙሪያቸው ያሉትና እነርሱ እየተስተያዩ እየተገለጡ ነው። የከበባቸው በዙሪያቸው ያለው መጥፎና ጠማማ ትውልድ ነው። በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል በዚያ መልኩ የሚገኙ ሰዎች ናቸው። ትውልድ የሚለው ቃል በአንድ ዘመን የሚገኝ ሕዝብንም በአጠቃላይ ሕዝብንም ሁሉ የሚወክል ሰፊ ቃል ነው። ለፊልጵስፎስ ምስመናን በዚያ ዘመን የነበሩት ወይም ለኛ ዛሬ በዙሪያችን ያሉት ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ።

መጥፎና ጠማማ ትውልድ ያኔ ወይም ዛሬ አልተጀመረም። በዘዳ. 31 መጨረሻ ላይ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች የምስክርና የተግዳጽ መዝሙር ቃል እንደሰጣቸውና ይህም ማስጠንቀቂያ እንዲሆናቸው መናገሩ ተጽፎአል። መዝሙሩ በዘዳ. 32 የሚገኝ ሲሆን በቁ. 5 ጠማማና ገልበጥባባ ትውልድ ናቸው ይላል። ይህ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች ስለራሳቸው የተናገረው ነው። ሕግ እንኳ ኖሮአቸው፣ ነቢያትም ኖረዋቸው፣ በእግዚአብሔር የተደረገ የተአምራት ታሪክ ኖሮአቸውም ገልበጥባባ ከሆኑ እግዚአብሔርን የማይወዱና የማይፈልጉም ምንኛ ጠማማና መጥፎ ይሆኑ!

የፊልጵስፎስ ምዕመናን በነበሩባት በፊልጵስፎስ ከተማ ከፉና ጠማማ ሰዎች ነበሩ። የፊልጵስፎስን መልእክት ከመጀመራችን በፊት ዳራውንና መግቢያውን ስንቃኝ በፊልጵስፎስ ከተማ ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደተጀመረች የተጻፈበትን ሐዋ. 16ን ተመልከተን ነበር። በነጻውሎስ ላይ የቀረበው ከስ አንድ አንቀጽ፣ እኛም የሮሜ ሰዎች ሆነን እንቀበላቸውና እናደርጋቸው ዘንድ ያልተፈቀደለንን ልማዶች ይናገራሉ የሚል ነበር፤ ቁ. 21። አነሣሾቹ የጥቅማቸው ምንጭ የደረቀባቸው የአንዲት ጠንቋይ ገረድ ባለቤቶች የሆኑ ነጋዴዎች ሲሆኑ የሮሜ ልማድ

ያሉት ልቅ ሆኖ ያለ ግብረ ገብነት መኖርና ቁሣርን ጨምሮ ብዙ አማልክትን ማምለክ ነው። የማይታይ አምላክ፣ በመስቀል የሞተ አዳኝ፣ ሞትን ድል የነሣ ጌታ፣ ዘላለማዊ ሕይወት ሲሰበክላቸው በጥላቻ ተነሥተው እነ ጳውሎስ ተደብድበው በወሃኒ እንዲጣሉ አደረጉ። መጥፎ ሰዎች ናቸው። ክርስቶስንና ክርስቲያኖችን እንዲያው ከመሬት ተነስተው የሚጠሉ መጥፎና ጠማማ ሰዎች ዛሬም በዙሪያችን ይገኛሉ። በነዚህ መካከል እንዴት መኖር አለብን? ጳውሎስ ለፊልጵስፎስ ሰዎች ያለው ለኛም መልስ ነው። በነዚህ መካከል ነው ጳውሎስ ነቀፋ የሌለባቸው፣ የዋሆችና ነውር የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች መሆናቸው እንዲታይ ያለማንነራጎርና ያለ ክፉ አሳብ ሁሉን እንዲያደርጉ ነው የነገራቸው። ይህ ክፍል ስለ ክርስቲያናዊ ምስክርነታቸው የሚናገርም ነው። ሁለቱም እየተነጻጸሩ ተገልጠዋል። አንደኛው ወገን መጥፎና ጠማማ ትውልድ ሲሆን በዚያ ትውልድ ውስጥ ሁለተኛዎቹ እነዚህ ያለ ነቀፋ፣ ያለ ማንነራጎር፣ ያለ ክፉ አሳብ የሚመላለስ ትውልድ ሊሆኑ መጠራታቸውን ይነግራቸዋል።

14-15 በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል ያለ ነቀፋ የዋሆችም ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች እንድትሆኑ ባታንጉራጉሩ ክፉም ባታበቡ ሁሉን አድርጉ። እነዚህን ቃላት ነጣጥለን እንመልከታቸው።

ያለነቀፋ ማለት ነጥር የወጣ፣ ተፈትሾ ያለፈ ማለት ነው። ያለ ነቀፋ የሚለውን ቃል ጳውሎስ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስለራሱ ማንነትም ጠቅሶታል፤ በሕግ ስለሚገኝ ጽድቅ ብትጠይቁ፣ ያለ ነቀፋ ነበርሁ አለ፤ ፊል. 3፡6። የሚያስከስሰው፣ የሚያስወቅሰው፣ ፍርድን የሚያመለክትበት ነገር እንዳልነበረ መናገሩ ነው። ነቀፋ ወይም ነቀፋ የሌለበት የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ በበርካታ የግሪክ ቃላት የተጻፈ ሲሆን ይህኛው (amemptoi) ወቀሳና ክስን ከሚጋብዝ ነገር የጸዱ መሆንን የሚያመለክት ቃል ነው። የክርስትናና የክርስቲያኖች ነቃፊዎች የራሳቸውን ግዙፍ ጭቃ ትተው በአማኞች ላይ የሚያገኙትን ስሕተት ማጋነን ተግባራቸው ነው።

በየዋህነት፣ የተጣራ፣ ንጹሕ፣ ጉዳት የማያመጣ፣ ያልተቀየጠ ወይም ንጹሕ የሆነ ማለት ነው። ይህ ቃል (akeraioi) በአዲስ ኪዳን ውስጥ በማቴ. 10፡16 እንደ ርግብ የዋሆች ሁኑ በተባለበት እና በሮሜ 16፡19 ነገር ግን ለበጎ ነገር ጥበበኞች ለክፉም የዋሆች እንድትሆኑ በተባለበት ተጠቅሷል። ተንኮል የሌለበት መሆን ማለት ነው። የዋህነት ማለት ሞኝነት አይደለም። የሞኝነትና የየዋህነት ትልቅ ልዩነት በየዋህነት ውስጥ እውቀት መኖሩ ነው።

ያለ ነውር፣ (amwma) እንከን የሌለበት ማለት ነው። ይህ ንጽሕናን፣ ነቀፊታ የሌለው መሆንን የሚገልጥ ቃል ነው። ልክ እንደ ብሉይ ኪዳን መስዋዕት ነውር ወይም ተቀባይነት የሌለው እንዲሆን የሚያስደርግ ነገር የሌለበት መሆንን የሚገልጥ ቃል ነው።

እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት ሦስቱ የክርስቲያን የእግዚአብሔር ልጅነት መታወቂያዎች ናቸው፤ በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል ያለ ነቀፋ የዋሆችም ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች እንድትሆኑ ይላልና። ወደፊት መሆንን ሳይሆን ቀድሞውኑ የሆኑ ስለሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች እንደመሆናችሁ መጠን ይህንን ሁኑ እያላቸው ነው። ደግሞም እነዚህን ሆነው የሚያደርጉትን ነገር እንዴት ማድረግ እንዳለባቸው ይነግራቸዋል። የሚያደርጓቸውን ነገሮች ያለማንነራጎርና ያለ ክፉ አሳብ እንዲያደርጉ ይነግራቸዋል።

ያለማንነራጎር፣ ማንነራጎር (goggusmwn ጎንጉስጥን) በግልጽ ሳይሆን በስውር አለመደሰት ነው፤ ይህንን አለመደሰት ገልጠው በመናገር ፈንታ በውስጥ እያልንመንሙ መከፋት መኖሩን ደስተኝነት አለመኖሩን ማመልከት ነው። ከግብጽ የወጡት አይሁድ እግዚአብሔርን ያስቆጡትና እጅግ ብዙዎቹ በመንገድ የቀሩት በማጥረግራማቸው ነበረ፤ ዘጸ. 16፤ መዝ. 106፡25፤ 1ቆሮ. 10፡10። ጳውሎስ እነዚህን አማኞች ይህን አስወግዶ ወይም የምታደርጉትን ያለዚህ አድርጉ ይላቸዋል።

ሌላው የሚያደርጉትን ማድረግ ያለባቸው ያለ ክፉ አሳብ ነው። ይህ እዚህ ክፉ አሳብ የተባለው dialogismwn (dialogue የሚለው ቃል የተገኘበት ምንጭ ሆኖ) ማውጣት ማውረድ፣ መከራከር፣ ማሰላሰል ማለት ነው። ያኛው በአንደበት ማንነራራ ሲሆን ይህኛው በውስጥ በልብ የሚደረግ ነው።

እነዚህ ሁሉ ነገሮች (ያለ ክፉ አሳብ መሆን፣ ያለማንነራራ፣ ያለ ነውር መሆን፣ የዋነነት፣ ያለ ነቀፋ መሆን) ከውጪ የሚታዩ ቢሆኑም ከውስጥ ከልብ የሚመነጩ የውስጥን የልብን ሁኔታ የሚያሳዩ ጠቋሚዎች ናቸው። እንግዲህ ማንነት መግለጫ ከሆኑ በሥጋ ጉልበት የሚገኙ ሳይሆኑ በክርስቲያኖች የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ውጤቶች ናቸው ማለት ነው።

16 በእነርሱም መካከል የሕይወትን ቃል እያቀረባችሁ በዓለም እንደ ብርሃን ትታያላችሁ። ስለዚህም በከንቱ እንዳልሮጥሁ በከንቱም እንዳልደከም በክርስቶስ ቀን የምመክበት ይሆንልኛል።

በእነዚህ ሰዎች መካከል ከላይ ያየነው ውስጣዊ ጥራት ያለው መንፈሳዊ ሕይወት ብቻ ሳይሆን ከውጪም እንደ ብርሃን የሚታይ ሕይወትን እንዲኖሩ ነው የነገራቸው። በማቴ. 5፥14 ጌታ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ ብሏል። በኤፌ. 5፥8 ደግሞ ጳውሎስ፣ ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁና፣ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ ብሏል። ብርሃን ከውጪ የሚታይና ጨለማው ድቅድቅ በሆነ ልክ ደምቆ የሚታይ ነገር ነው።

የክርስትና ሕይወት ሁለቱም ነው። ከውስጥ ለእግዚአብሔር የሚታይና መስዋዕት ሆኖ የሚቀርብ፣ ከውጪ ለሌሎች ሁሉ የሚታይ ሕይወት ነው። ከውስጥ ክርስቲያን መሆን መልካም ሳለ የውስጥ ብቻ ሆኖ ከውጪ የማይታይ ከሆነ እንከን አለበት ማለት ነው። ብልታየ፣ ከአካባቢና በዙፊያ ካሉ ሰዎች ጋር መመሳሰል አለ ማለት ነው። በውጪ ባሉት ዘንድ ያልታየው በሚያዩት ሰዎች ዘንድ ሊታይ የማይችል በመሆኑ ነው። ከውጪ ብቻ የሚታይ ከሆነና ውስጣዊው ከሌለበትም ችግር አለበት፤ ይህ ከሆነ ግብዝነት ወይም የስም ብቻ ክርስትና ነው ማለት ነው። ሁለቱም፣ ማለት፣ በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል ነቀፋና ነውር-የለሽ ሕይወት መኖርና በጨለማ ትውልድ መካከል እንደ ብርሃን መታየት አስፈላጊ ነው።

እንደ ብርሃን የሚታዩት የሕይወትን ቃል በማቅረብ ነው። ይህ ወንጌልን ስንመሰክር፣ በንግግርና በጭውውት ውስጥ ክርስቲያናዊ አቋምን ለመግለጥ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን ነገር ስንናገር፣ ቃሉ፣ በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቁአችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ (1ኢጥ. 3፥5) እንደሚል በእኛ ስላለ ተስፋ ምንነት ለሚጠይቁን መልስ ስንሰጥ የምናቀርበው የሕይወት ቃል ነው። የሕይወትን ቃል ለማቅረብ ደግሞ ቃሉን ማወቅ አስፈላጊ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በወጉ የማያነብብ ክርስቲያን መንፈሳዊ ሕይወት ምግቡን በተገቢ ሁኔታ እንደማይበላ ሰው አካል የከሳና የመነመነ ይሆናል። እንኳን ለሌላ ሊተርፍና ቃሉን በማቅረብ ብርሃን ሊሆን ለራሱም የማይበቃ ሰው ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን የማያውቅና የማያነብብ ክርስቲያን በሰማው ብቻ የሚኖር ነው። የሚሰማው መልካም ከሆነ ደህና፤ የሚደመጠው ሁሉ ደግሞ ትክክል ሳይሆን ይችላልና። ደግሞም ቃሉ በእጃችን የሆነው እናነበበው፣ እናጠናው፣ እንኖርበት ዘንድ ነውና ይህ በቀጠረና በይደር የሚቀመጥ አይደለም። ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሱን የማያውቅ መሆን የለበትም። ከሆነ ሁሉን ሰባኪና አስተማሪ እውነት ብሎ ሊቀበል ይገደዳል።

ሁለት ጓደኛዎች ነበሩ፤ ከሁለቱ አንዱ አልፎ አልፎ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የሰማውን እየጠቀሰ ሌላኛውን ይወቅሰዋል። ይህኛው አደማጭም ጓደኛው ከአፉ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ አንብቦ እንደማያውቅ ስለገመተ፣ “እኔ 100 ብር አስደዛለሁ አንተ የአባታችን ሆይ ጸሎትን በቃልህ

አታውቅም” አለው። ሁለተኛውም፣ “አስይዝ” ብሎ ሁለቱም መቶ መቶ ብር ጠረጴዛው ላይ አደረጉ። አውቃለሁ ባዩም ቆሞ።

አባታችን ሆይ በሰማይ የምትገኝ
ባንተ ኪነጥበብ በደህና አሳድረኝ
እንቅልፌን ስጨርስ ማለዳ ቀስቅሰኝ
በመሃል ከምትኩም በሰላም በጤና ከቤትህ ውሰድኝ።

ብሎ ጸለየና፣ “ይኸው!” አለው። ያኛውም፣ “የምታውቅ አልመሰለኝም ነበር፤ ደግሞ ግጥም መሆኑን አላውቅም ነበር” አለና ገንዘቡን ሰጠው።

የሕይወትን ቃል የሚያቀርብ ክርስቲያን ሥጋ የለበሰውንና ከመጀመሪያ የነበረውን ቃል ክርስቶስን እና የሕይወትን ቃል የተባለውን የክርስቶስን ቃል የሚያቀርብ ሊሆን ይገባዋል።

ልዩነቱና ንጽጽሩ ደግሞ ግልጽ ነው፤ እነዚህን የተቀደሱና መልካም ነገሮች አድርጎ የሚለው በመጥፎና በጠማማ ትውልድ መካከል ነው። መልካምና ቀጥተኛ የሆነ ኑሮ የሚኖሩ ክርስቲያኖችና መጥፎና ጠማማ የሆኑ ሰዎች ተነጻጽረዋል። የሕይወትን ቃል እያቀረቡ እንደ ብርሃን የሚታዩት ደግሞ በጨለማ መካከል መሆናቸውን ያሳያል። ጳውሎስ ለፊልጵስቶስ ከጻፈበት ዘመን የአሁኑ የተሻለ ወይም ከዚህኛው ትውልድ ይልቅ ያኛው የተሻለ አይደለም። የሰው ባህርይ አልተለወጠም። ምናልባት የበዙ ክፉ ነገሮች የሚሰሙበት የሚታዩበትና ሳይጣንም አብዝቶ የሚሠራበት ጊዜ ይሆናል ይህ ያለንበት ጊዜ። እንደዚያ ከመሰለን ከመጽውም በላይ ተጋድሎ የሚጠይቅ በመሆኑ የዚያን ያህል የሕይወት መሰጠትና በመንፈስ ቅዱስ የመደገፍ አስፈላጊነት ገሃድ ነው። የሕይወትን ቃል አቅራቢዎች፣ እንደ ብርሃን የምንታይ፣ በመጥፎና ጠማማ ትውልድ መካከል ነውርና ነቀፋ የማይገኝብን የእርሱ ሰዎች ጌታ ያድርገን። አሜን።

ጌታ ከእርዳም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2012 (፪ሺህ፭) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት

የመንጋው ሰው

ከወንድሞች መሃል ተመርጠህ

ከመንጋህ መሃል ተጠርተህ

ቅዱስ ቅባት ተቀብተህ፤

በዘይቱ ርሰህ ርስርሰህ

ወደ መንጋው ብትላክ ተመልሰህ፤

በግ በግ ልትሸት፣ በጠጥ በጠጥ

ፍግ ፍግ ልትል፣ በፀሐይ ረመጥ ልትለመጥ

ለነፋስ ልትሰጣ በሐሩር

ሌሊት ልትመታ በቁር፤

ከግሊናህ ልትሟገት ልትላፋ

ከአንበሳ ከድብ ልትታገል ልትጋፋ፤

አይክፋህ . . . አይምሰልህ የተገፋህ

ያላለቅህ ተሰርተህ . . . ያልደረሰህ ተመርተህ

. . . መሆንህ ይግባህ፤

መሆኑ ይግባህ . . .

ስትፍገመም ከቀኝ ግራ ከግራ ቀኝ

የማያልቅ ቅኝን ልትቀኝ

የአምላክ ልብ ልትሰኝ . . . መሆኑ ይግባህ።

ለ 'አረኛው ዳዊት' ዘ. መ. November 2010

የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል መግለጫና መቅጠር

የስሕተት አስተማሪዎች ሐሰተኛ ትምህርት የሚያስተምሩት ወይም አንዳንድ ክርስቲያን አስተማሪዎች በመጽሐፍ ቅዱስ አፈታት የሚጋጩትና በተሳሳተ ሁኔታ ቃሉን የሚፈቱት ለቃሉ አፈታት በጣም ጠቃሚ የሆኑ መሠረታዊ መርሆችን ባለመረዳትና ትኩረት ባለመስጠት ነው። ትክክለኛ መርሆችን የመከተል የቃሉ አፈታት በስነ መለኮት ቋንቋ ስነ አፈታት ወይም ጥበብ አፈታት (Hermeneutics) ይባላል። ይህ ማለት፡ መጽሐፍ ቅዱስ በሙሉው ምስጢራዊ ነውና ይፈታል ማለት አይደለም። በአብዛኛው መጽሐፍ ቅዱስ በጣም ግልጽ በሆኑና ምንም ፍቺ በማይፈልጉ ምንባቦች የተሞላ ነው። ይህ እንደተጠበቀ ሆኖ ለመረዳት ጥረት የሚጠይቁ ክፍሎች ደግሞ ያሉበት መሆኑ ግልጽ ነው። ይህ ጥረት ክፍሉ በየትኛው ኪዳን ውስጥ ከመገኘቱ ጀምሮ እስከ መጽሐፉ ዓይነት፣ ከቋንቋው እስከ ዳራው፣ ከዐውደ ምንባቡ እስከ ቀጥተኛ ወይም ምሳሌያዊ አገላለጡ፣ ወዘተ፣ ፍተሻ የሚጠይቅ ነው። ቃሉን የሚያስተምር ማንም ሰው መሠረታዊ የሆኑ የአፈታት ሥርዓቶችን ማወቅ እንደሚጠበቅበት አጠያያቂ መሆኑ የለበትም።

ይህ ካልሆነ ሰባኪው ወይም አስተማሪው ልዩ ትምህርት የሚያስተምር ከጌታችንም ከኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ጤናማ ቃልና እግዚአብሔርን ለመምሰል በሚሰማማ ትምህርት የማይጠጋ (ጢሞ. 6፥3) ነገር ከማስተማር ጀምሮ ሌላ ወንጌልና ሌላ ክርስቶስ (2ቆሮ. 11፥4 እና ገላ. 1፥6-7) እስከ ማስተማር ሊደርስ ይችላል። ከዚህ የተነሣ የተሳሳቱ ትምህርቶች ብቻ ሳይሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተደላድለውና ተመቻችተው የሚቀመጡ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ ልምዶችም ይበዛሉ። እነዚህ ስሕተቶችና ችግሮች የሚፈጠሩበትን ይህንን ሂደት ነው ቃሉን መግመድና መቅጠር ያልኩት።

መግመድና መቅጠር የሐሰት አስተማሪዎች ብቻ ስራ ሳይሆኑ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስን እሁድ እሁድ ወይም በአዘቦቱ ቀን የሚያስተምሩን ሰዎችም በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ሊያደርጓቸው የሚችሉአቸው የተሳሳቱ የአፈታት ሕጻኖች ናቸው። እነዚህ አገማመዶች ለሐሰተኛ ሃይማኖት ብቻ ሳይሆን ለተሳሳቱ ልምዶች፣ ድምዳሜዎችና፣ እርምጃዎችም ሊያጋልጡን ይችላሉ። በጣም በጉልህ ሁኔታ ለተሳሳተ የአፈታት ግድፈት የሚያጋልጡንን ጥቂቱን በዚህ አጭር ጽሑፍ ላኑሣ አፈልጋለሁ። እነዚህ ነጥቦች ጥቂቶች ብቻ ናቸው እንጂ ሁሉም አይደሉም።

የተባለውን ትቶ ያልተባለውን የማለት ችግር

ትክክለኛ ያልሆነ አጠቃቀስ እና አንድን ጥቅስ በቃል ብቻ ማለት እንጂ ከመጽሐፉ አለማንበብ የስሕተት አንድ መንደርደሪያ ነው። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጻፈውን ጥቅስ ሳናነበው በቃል ስንለውና ደግሞ በትክክል እንደተጻፈው ሳይሆን በግርድፋ የምናስታውሰውን እንደተጻፈ አድርገን ስንል ነው። በቃላችን በትክክል ያልያዝነውን ቃል በመሰለኝ መጥቀስ ራስንም ሌሎችንም ለመሳትና ለማሳሳት ይዳርጋል።

ይህ ብዙ ጊዜ የሚሆነው ያልተዘጋጀበት አሳብ ሲሰነዘር ነው። ለማስተማርና ለመስበክ ያለመዘጋጀትን ከመንፈሳዊነት ጋር የሚያቆራኙ ሰነፎች ይህ መንፈሳዊነት ሳይሆን ያገጠጠ ስንፍና መሆኑን ቢያስተውሉት ምንኛ መልካም ነበር! ተሰናድተውበት የጌታ መንፈስ አሳብን ቢያስለውጥ መታዘዝ አንድ ነገር ነው። ሳይዘጋጁ ቀርቶ ማሳበብ ደግሞ ሌላ ነው። አንድ ሰባኪ ሊሰበክ ወጥቶ የሚያካፍለው ያልተዘጋጀበትን መሆኑን ተናግሮ ላለመሰናዳቱ ያቀረበው ጥቅስ፣ ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚነግረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና አለ። ቃሉ ከማር. 13፥11 የተወሰደ ቢሆንም ከጥቅሱ የተወው ወይም ያስቀረው ክፍል፣ ሲጐትቱአችሁና አሳልፈው ሲሰጡአችሁም ምን እንድትናገሩ አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ የሚለው ነው። የዚህ ሰው ችግሮች ሁለት ናቸው አንዱ አለመሰናዳቱ ራሱ ሲሆን ሌላው ከታች የምንመለከተው የጥቅሱን ዐውድ አለማጤን ነው። ምዕራፉ በሙሉ (ማር. 13) ሲጤን ከዚህ ጋር ምንም ግንኙነት የሌለው መሆኑ ይስተዋላል። ቃሉን ለክርስቲያኖች መስበክና በአሳዳጆች ሽንገሳ ስለ እምነት መልስ መስጠት የተለያዩ ነገሮች ናቸው።

ጥቅሱን ከሞላ ጎደል አውቀነው ቦታውን ስለማናውቀው፣ ፈልገንም ለማግኘት ጊዜና ቦታው ስለማይፈቅድልን፣ አላዋቂ መስለንም ላለመታየት ስንል በነሲብ እንጠቅሳለን። አንዱ ያለውን ደግሞ ሌላው እንደ ማሚቶ እየደገመ ነገሩ ይባዛል። ጌታ፣ “አንድ ወይም ሁለት ሆናችሁ በተሰበሰባችሁበት እኔ እገኛለሁ” ማለቱ ሲጠቀስ ደጋግሜ ሰምቻለሁ። ወይም ጌታ ሐዋርያቱን ያስተማረው ጸሎት ሲጨረስ፣ “ኃይልም ክብርም ምስጋናም ለዘላለሙ አሜን” ማለት የተለመደ ነው።

አንዳንዴ ስናነበውም እንኳ ጥንቃቄ ባለማድረግ ያልተጻፈውን የምናነብበት ወይም የተጻፈውን የማናነብበት ሁኔታ ይስተዋላል። በማቴ. 7፥23 ጌታ፣ ከቶ አላውቃችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፣ ከእኔ ራቂ ብዬ እመስክርባቸዋለሁ ማለቱን ሲያገለግሉ የቆዩቱ እንኳ ሲያነበቡት ብዙ ጊዜ አድምጫለሁ። እንዲህ ሲያነበቡትም፣ በቃል ሲሉትም ስሕተት ካለ ጠንቃቃ የቃሉ ተማሪ መሆን የተገባ ነው።

ዐውዱን ትቶ ጥቅስን የመጥቀስ ችግር

ዐውድ ማለት የጥቅስ ወይም የክፍል ምንባብ ሰፊ ከባቢ ነው። ይህን ሰፊ የጥቅስ መገኛ ወይም መስክ ካለስተዋልን በአንድ ጥቅስ ትልቅ ትምህርት የመገንባት ችግር ውስጥ እንገባለን። የዚህ ነገር ችግር የትምህርቱ መሠረት ትምህርቱን መሸከም የሚችል አቅም ስለሌለው በማይቀር ሁኔታ ስለሚወድቅ እንዳይወድቅ የሚደረገው ርብርብ ሌላ የሰፋ ስሕተት ስለሚሆን ነው።

ዐውድ ወይም ዳራ የመጀመሪያ ተቀባዮቹን እንድናጤን ያስገድደናል። እንደሚታወቀው እኛ የመጀመሪያ ተደራሲዎች አይደለንም። የፊልጶስቶስ

መልእክት ለኛ ቤተ ክርስቲያን አልተላከም፤ ወይም የፊልሞና መልእክት ለኔ አልተላከም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዲጻፍ ዋና አስጻፊ የሆነው መንፈስ ቅዱስ ይህ ቃል ለእኛም የሚደርስ ዘመንና ድንበር ዘለል የሆነ ቃል እያስጻፈ እንደሆነ ያውቃል። ቃሉ ደግሞ በአፈዎተ መለኮት (inspiration) የተጻፈ ከመሆኑ የተነሣ ዘላለማዊነትን የተቀዳጀ ቃል ነው። ይህ ትልቅ ስነ መለኮታዊ ቃል ቢሆንም ትርጉሙ ቃሉ ከእግዚአብሔር የመነጨ፤ ቅዱሳን በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው የተናገሩት፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መሆኑን የሚያሳይ ቃል ነው (2ጴጥ. 1፥21፤ 2ጢሞ. 3፥16-17፤ ዮሐ. 6፥63)። ስለዚህ ለነዚያ በቀጥታ ለተጻፈላቸው እንዳለው ያለ ሥልጣን ለእኛም አለው። ሆኖም ለእኛም የተጻፈ ቢሆንም በቀጥታ ለእኛ የተነገረ ስላልሆነ ወይም የመጀመሪያዎቹ የመልእክቱ ተቀባዮች እኛ ባለመሆናችን ጠቅላላ መርሆዎችን ስንወስድ በግንዛቤ ደረጃ እንጂ የግል አድርገን የማንወስዳቸው ክፍሎችም ይኖራሉ ማለት ነው። ለምሳሌ፤ ዘፍ. 18፥14 የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬው ጊዜ ወደ አንተ እመለሳለሁ ሣራም ልጅን ታገኛለሽ የሚለው ለአብርሃም ብቻ የተነገረ እንጂ ለሌላ ለማናቸውም አይደለም። ያንን ጥቅስ ከፊቱ ከተጻፈው ጋር ወስዶ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ያለመኖሩን ማስተማርና ራሱን ያንኑ ጥቅስ ልጅ ለሌለው ሰው በዓመት እንደሚፈጸም ተስፋ አድርጎ መቀባት የተለያዩ ናቸው።

ዐውድን ስናጤን ጠቅላላውን መጽሐፍ ቅዱስን ወይም ቃሉ በሙሉው ስለዚያ ስለሚነገረው ነገር ምን ይላል የሚለው ነው። በቃሉ አፈታት ዓይነተኛ ሚና ያላቸው ሁለት አሉ። እነዚህም መንፈስ ቅዱስና ቅዱስ ቃሉ ራሱ ናቸው። በስነ አፈታት ሊቃውንት ዘንድ የሚነገር፤ 'የመጽሐፍ ቅዱስ ዋና ተርጓሚና ማብራሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ ነው' የሚባል መርህ አለ። የቃሉ ፊቹ ቃሉ ነው። ይህንን ቀጥሎ እመለስበታለሁ፤ ቀድሜ ግን መንፈስ ቅዱስ አብሪነት እንይ።

በቃሉ አፈታት መንፈስ ቅዱስ ታላቅ ሚና አለው።

እርሱ ባይገልጠው ኖሮ በምንም መንገድ ሊታወቅ የማይችል ቃሉን የገለጠው፤ ገሐድ ያደረገው መንፈስ ቅዱስ ነው። ይህ ቃሉን በማስጻፍ ረገድ ወይም እንዲጻፍ በመግለጥ የተደረገው የመንፈስ ቅዱስ የግሒዶት (revelation) ሥራ የተጠናቀቀ ነው። አዲስ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የሚቀጠልና መጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩያ ሥልጣን ያለው ቃል የለም፤ አይኖርምም። ነገር ግን ቀጣይ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ የአብርሃት (illumination) ተግባር አለ። ይህንን እንዲጻፍ ያደረገውን ቃል የገለጠው መንፈስ ቅዱስ በዚህ ቃል ላይ ብርሃኑን የማብራት፤ የማስረዳት፤ የመፍታት ድርሻ አለውና በእርሱ ጥበብ መደገፍ ቃሉን ለመረዳትና ለማስረዳት ይጠቅማል። የሰው አእምሮ ብቻውን መንፈሳዊውን ወይም መለኮታዊውን ነገር መረዳት ይሳነዋል። ለፍጥረታዊ አእምሮ የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነው። ለዚህ ነው ጳውሎስ ይህንን እውነት በ1ቆሮ. 2 በሰፊው ያስተማረው። ያለ መንፈስ ቅዱስ አስተማሪነት የተጻፈውን ቃል በትክክል መፍታት ወይም ማስረዳት አይቻልም። ማንም የቃሉ ተማሪና አስተማሪ በመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ሳይደገፍ ቃሉን ሊፈታ ቢጥር የሳይንስና የጂኦሞሪያ መሳይ ትምህርት ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ሊያቀርብ ይችል እንደሆነ እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን ሊፈታ አይቻለውም። ቃሉን ስናጠና ምንም እንኳ አእምሮአችንን ሙሉ በሙሉ በተግባር ላይ ማዋል ቢኖርብንም በቃሉ ገጾች ውስጥ የፈሰሰውን ሙሉው አእምሮአችን ሊረዳው የማይችለውን እውነት ወደ ልባችን ሊያስገባልንና ሊያእረዳን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው።

የቃሉ ፊቹ ቃሉ ነው።

የቃሉ ፊቹ ቃሉ ወደመሆኑ ልመለስ። ምንም እንኳ የጠቅላላው መጽሐፍ ቅዱስ ዋና አሳብ ግልጽ ቢሆንም በጣም ግልጽ ያልሆኑ ወይም አሻሚ የሆኑ ጥቅሶችና ምንባቦች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መኖራቸው የታወቀ ነው። እነዚህ ሲገጥሙን ማድረግ ያለብን ነገሮች አሉ። ሌሎች ነጥቦች በእርግጥ ሊኖሩ ቢችሉም እነዚህ ሦስቱ በጣም ጠቃሚ ናቸው ብዬ አምናለሁ፤

1. ግልጽ ያልሆነው ጥቅስ ወይም ክፍል ያንን ጉዳይ በተመለከተ ግልጽ ሆነው በተጻፉት ጥቅሶች መብራራት አለበት። ይህንን ለመረዳት የአሻሚውን ቃል ትርጉም ለማግኘት ዐውዱን ከመፈተሽና ከምንጩ ቋንቋ ከመረዳት ባሻገር በዚያ የሚገኘውን ጠቅላላ አስተምህሮ ዋና ጥያቄ ማንሳትና ያንን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ በጠቅላላው የሚያስተምረው ምን መሆኑን ማወቅ ተገቢ ይሆናል። ለምሳሌ፤ በ1ጢሞ. 2፥15 ነገር ግን በአምነትና በፍቅር በቅድስናም ራሳቸውን እየገዙ ቢኖሩ በመውለድ ትድናለሽ። በሚለው ውስጥ በመውለድ ድነት ይገኛል የሚል ይመስላል። ወይም በ1ቆሮ. 15፥29 እንዲያማ ካልሆነ፤ ስለ ሙታን የሚጠመቁ ምን ያደርጋሉ? ሙታንስ ከቶ የማይነሡ ከሆነ፤ ስለ እነርሱ የሚጠመቁ ስለ ምንድር ነው? የሚለው ለሞቱ ሰዎች መጠመቅ አንዳች የሚፈይድላቸው ይመስላል። እንዲህ ያሉ ሞጋች ጥቅሶች ሲገጥሙን ነው ከላይ ያልኩት የጠቅላላው አስተምህሮ ጥያቄ መነሣት ያለበትና ጠቅላላው መጽሐፍ ቅዱስ ያንን ለመመለስ የሚሰጠውን ምላሽ መውሰድ ያለብን።

እነዚህ ሁለት ናሙና ጥቅሶች ጠቅላላ ጥያቄዎቹ ለፊተኛው ድነት ምንድርነው? የሚገኘውና የምንቀበለውስ እንዴት ነው? ወይም ለሁለተኛው፤ ሞትና ትንሣኤ ምንድርናቸው? ጥምቀትና ዓላማው ምንድርነው? የሚሉት ሊጠየቁ ይችላሉ።

2. ታሪካዊ የሆኑት የማይደጋገሙ ክስተቶች ያንን በሚመለከቱ ትምህርታዊ በሆኑ ክፍሎች መፈታት አለባቸው። ለምሳሌ፤ በሐዋ. 19፥6 ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው በልሳኖችም ተናገሩ፤ ትንቢትም ተናገሩ የሚል ጥቅስ እናገኛለን። ይህ የሆነ፤ የተፈጸመ ታሪካዊ ክስተት ነው። ይህን ጥቅስ በልሳኖች ስለመናገርና ትንቢት ስለመናገር እንደ መተግበሪያ አድርገን ወስደን እጅ በተጫነ ቁጥር ይህ እንዲሆንና ሁሉም እንዲሆን ልንጠብቅ ይዳዳን ወይም ልባችን ይከፈል ይሆናል። አንዳንዶች ይህን ያደርጋሉ። ይሁንና፤ በዚህ በሁለተኛው ነጥብ መሠረት በጉባኤ ልሳኖችን ስለመናገር እና ትንቢትን ስለመናገር፤ ስለ ግብና ስለ ሥርዓቱ የተብራራና በትምህርት ደረጃና መልክ የተሰጠ ክፍል አለ ወይስ የለም ብለን እንድንጠይቅና ከኖረ ያንን ክፍል ማጤንና ማጥናት ተገቢ ይሆናል ማለት ነው። ከላይ ለተጠቀሰው ናሙና ጥቅስ 1ቆሮ. 14 ትምህርታዊና ተግባራዊ የማብራሪያና የአፈታት ምንባብ ነው።

3. አዲስ ኪዳን በብሉይ ሳይሆን ብሉይ ኪዳን በአዲስ ማብራሪያነት መፈታት አለበት። ይህ ጠቃሚ የአፈታት እውነት ነው። በመጀመሪያ የኪዳኑን ተሳታፊዎች ስናስተውል ቤተ ክርስቲያንን ወይም አሕዛብ የሆንን እኛን በቀደመው ኪዳን ውስጥ አንገኝም። ምንም እንኳ ወደ ኪዳኑ ሕዝብ በተለያዩ ታሪካዊ አጋጣሚዎች ራሳቸውን አስገብተው የተገኙ ሰዎች ቢኖሩም ያ ኪዳን የእግዚአብሔርና የአንድ ሕዝብ ቃል ኪዳን ነው።

ሁለተኛው ነጥብ የቀደመው ኪዳን ነቀፋ የኖረበት መሆኑና ገና በብሉይ ኪዳንም እንኳ ያ ኪዳን እንደሚታደስ ተስፋ መገባቱ ነው፤ ዕብ. 8 እና 9። ነቀፋው ሕጉ ስሕተት ወይም እንከን ያለበት መሆኑ አይደለም፤ ሮሜ 7፡12 ስለዚህ ሕጉ ቅዱስ ነው ትእዛዝቱም ቅድስትና ጻድቅት በጎም ናት ይላል። ነቀፋው ኪዳኑ ውጪያዊና ድርጊታዊ እንጂ ውስጣዊና ግንኙነታዊ ያለመሆኑ ነው። ሕጉ በድንጋይ ተጽፎአል፤ በልባቸው ግን አልተጻፈም። አፈጻጸሙም በትእዛዛት እንጂ በመንፈስና በጸጋ አልነበረም።

ጌታ አዲሱን ከዳን በመስቀሉ ደም ካተመው ወዲህ ግን እኛን መኖሪያው አድርጎ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የራሱን ኑሮ ገንዘቡ ባደረገው ሕዝቡ መኖር ጀመረ። በሮሜ. 15፡4 በመጽናትና መጸሐፍት በሚሰጡት መጽናት ተስፋ ይሆንልን ዘንድ አስቀድሞ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ተጽፎአልና እንማርበት ዘንድ ቃሉ ተሰጥቶናል። ሕጉም፡ ታሪኩም፡ ሥርዓቱም፡ አምልኮውም፡ ትንቢቱም እንማርባቸው ዘንድ ተሰጥተውናል። አሮጌ አዋጅ ኃይልና ሥልጣን ቢኖረውም አዲስ አዋጅ ሲኖር በዚያ ይሻራል ወይም ይተረጎማል። እንዲሁ የቀደመውን ኪዳን ሕግና ትምህርት በአዲሱ ኪዳን እንፈታዋለን ወይም እናገናኝበታለን እንጂ አዲሱን ኪዳን በቀደመው እንፈታውም።

ፖለቲካዊ ትክክለኝነት ወይስ ነጭና ጥቁር?

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ አንዳንድ ጉዳዮች የሚናገራቸው ነገሮች አድማጮችን የሚያስቆጡና የሚረብሹ ከሆኑ አለማንሳትና አለማውሳት የምዕራቡ ዓለም ዘዩ ሆኖአል። Political Correctness ይባላል። የአሜሪካው ፕሬዚደንት ባራክ ኦባማ በመጀመሪያው ምርጫ ወቅት እንደ 'ክርስቲያንነቱ' መጠን ስለ ግብረ ሰዶማውያን ምን እንደሚል ተጠይቆ ሲመልስ ግልጽ ካልሆኑት የጳውሎስ መልእክቶች ይልቅ ግልጽ የሆነውንና ጌታ ስለ ፍቅር የተናገረውን እንደሚቀበል ተናግሮ ነበር። የተጠየቀው ጥያቄ ግልጽ ነው። በጥያቄው ላይ ጳውሎስ በሮሜ 1 በግልጽ ጽፎአል። ጌታ ስለዚህ በግልጽ ያስተማረበት ቦታ የለም። ሰውየው ይህን ጥያቄ የሸሸው ለፖለቲካዊ ትክክለኝነት ነው። ፖለቲካዊ ትክክለኝነት ሰዎችን ላለማስቆጣትና ላለማበሳጨት ወይም ለዘለቄታው ላለማስቀየም እውነቱ በአንድ ስፍራ ቢኖርም ያንን እውነት አለመናገርና መመሳሰል ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የቅዱስ እግዚአብሔርን ባህርይው ስለሚገልጥና ሰውን በዚያ መስፈሪያ ስለሚለካ የሚያስቆጣ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ፡ በማያሻማ ሁኔታ የሚገልጣቸው ነገሮች የመኖራቸውን ያህል ዘመናችንና ዓለማችን በርዕዮታዊ ቀውስ ውስጥም ትገኛለች። መጽሐፍ ቅዱስ በአመዛኙ በአንድ ባሕላዊ፡ ሕዝባዊ፡ ፖለቲካዊና ማኅበራዊ መዋቅር ውስጥ የተጻፈ ነው። ዘላለማዊ እውነቱ በምንም ድንበር የማይከለል ይሁን እንጂ የተጻፈበት ከባቢ ካለንበት በጊዜ ብቻ ሳይሆን በስነ ልቦናም የራቀ ነው። ስለዚህም ቃሉን እንደ መጽሐፋቸው አድርገው ከሚቆጥሩቱ እንኳ ይዘቱን ለዘመናዊው አንባቢና እእምሮ ምቹና ለስላሳ ለማድረግ ተብሎ ጠቅላላው ይዘቱ መፋለስ እንዳለበት የሚመስላቸው አሉ።

መጽሐፍ ቅዱስን ባልለሰለሰበት ስፍራ የሚያለሰሰሱትና ያላለውን እንዲል ከሚገምዱት መካከል ለፖለቲካዊ ትክክለኝነት ዘብ የሚቆሙ ሰዎችም ናቸው። መዳን በክርስቶስ ብቻ በኩል መሆኑ የሚያስቀይማቸው አሉ። እነዚህ እንዳይቀየሩ መዳን ይቀየጥ? ጌታ ወይም ሐዋርያት ለፖለቲካዊ ትክክለኝነት ሲሉ፡ የነበረውን ሃይማኖታዊ ሥርዓት ወይም የእገዛዝ ተቋም ላለማስቀየም ሲሉ ራሳቸውን ደብቀው

ወይም እነዚያን ሰዎች ላለማስቀየም ሽንግለውና ደልለው ነበር? አዲስ ኪዳንን ስናነብበት ጌታም ሐዋርያቱም ከነባሩ ሥርዓት ጋር ሲወዳጁና ሲመሳሰሉ ሳይሆን ቆፍጠን ብለው ሲጋፈጡት ነው የታዩት። ጁወል አስቲን (Joel Osteen) በሌሪ ኪንግ (CNN) ላይ ቀርቦ ክርስቲያኖች ብቻ የሚድኑ ይመስልሃል? አስላሞችሱ? አይሁድስ? ብሎ ሲጠይቀው፡ “እ . . . እኔ እንጃ፡ እ. . . አላውቅም፡ ማለቴ . . .” እያለ ሲንተባተብ ሐዋርያው ጳውሎስ ወይም ዲያቆኑ ፊልጶስ ቢያዩት ምን ይሉት ነበር ይሆን?

ዐውዶችንና ጥቅሶችን ጨፍልቆ ማገናኘት

ይህ ሌላ የመግመድና የመቋጠር መሳሪያ ነው። በጥቅሶች ሰንሰለት ተመሳሳይ ቃል በውስጣቸው ስለተገኘ ብቻ ተመሳሳይ አሳብ የሌላቸው ጥቅሶችና ምንባቦች ተደጋግፈው መቆም ሲያቅታቸው ተበይደው እንዲቆሙ መደረግ የለባቸውም። አንድ ጓደኛዬ አንድ ጊዜ ስለ ኢያሱ ቃል ያካፍለን ነበር። ኢያሱ ሙሴን ያገለግል የነበረ፡ ሕዝቡን ወደ ተስፋዋ ምድር ያስገባ ድንቅ መሪ መሆኑን አወሳና ኋላ ግን እድፋም ልብስ ለብሶ በሰይጣን የተከሰሰ መሆኑን ከዘካ. 3 ቀጥሎ አያይዞ አስተማረን። ከጨረሰ በኋላ ሁለቱ ኢያሱዎች የተለያዩ መሆናቸውን ስነግረው ቢደነግጥም እርማቱን በደስታና በጸጋ ነበር የተቀበለው።

ኤር. 1፡5ን እና ዮሐ. 1፡2ን በግድ በማጣበቅ ሞርመኖች ሰው ቀድሞ ስለነበረው ኑባሬ የሚያስተምሩበት ጥቅሶች ናቸው። የመጀመሪያው እግዚአብሔር ኤርምያስን ከልደቱ በፊት ያወቀው መሆኑን የሚናገር ሲሆን ሁለተኛው የእግዚአብሔር ወልድ ኅላዌ ቅድመ ዓለም መሆኑን የሚያስረዳ ነው። እነዚህ ሁለቱ እነርሱ እንዳሰቡት በአንድ ቀንበር ገብተው የማይጠመዱና የማይታረስባቸው ናቸው።

የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ችግር

ይህ ንዑስ ርእስ ራሱን የቻለ በሌላ ጊዜና ቦታ መባል ያለበት አሳብ ነው። እዚህ ግን ለአፈታት ችግር የሚሆኑት ከሰዎች አለመረዳት ብቻ ሳይሆን መናኛ ትርጉሞችም መሆናቸውን ለማውሳት ያህል ጥቂት እሳለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን በራሳችን ቋንቋ ማግኘት መባረክ ነው። ትርጉሞች ሲበዙ ግን ከመጥቀማቸው ይልቅ ያለመጥቀማቸው ያይላል። አንድ የታመነ ትርጉም ከኖረ ያንን ከምንጭ ቋንቋዎች ጋር ባልተጣጣመባቸው ቦታዎች በማጣጣም መጠበቁ እንጂ አዳዲስ ትርጉሞችን ማጠዛት ብዙ ጥቅም የለውም። በተለይ ዋና ካልሆኑ ምንጮች መገልበጥና መተርጎም ከምንጭ ቋንቋዎች ጋር ከማጣጣም ጋር ሊነጻጸር እንኳ አይችልም። ለምሳሌ ሕያው ቃል የተባለው ትርጉም የLiving Bible፡ መደበኛ ትርጉም፡ የተባለው የNIV መሆናቸው ቀድሞ የተተረጎመውን ከመተርጎም በቀር ወደ ምንጭ እንዳይኬድ ማድረግ ነው። ይህ ደግሞ ቀድሞውኑ የበሰለውን ምግብ ከመጥበሻ ወደ ሌላ ገልብጦ እንደማማሰል ነው።

እርግጥ ነው፤ ቋንቋ የማደግና የመቆርቆዝ፡ የመስፋትና የማነስ፡ የመለወጥና የመሻሻል ባህርያት አሉት። ለአንድ ቋንቋ እንዲህ ትልቅና መሠረታዊ ልዩነት ለመፍጠር የጥቂት መቶ ዓመታት ጊዜ ይወስዳል። የእንግሊዝኛ አዲስ ኪዳንን ዊልያም ቲንዴል የተረጎመው በ1526 ነበር። ለሰፊው የእንግሊዝኛ ተናጋሪ ለዘመናት የተገለገለበት የኪንግ ጄምስ ትርጉም በ1611 ተተርጉሞ እስካሁንም ያገለግላል። ከቅርብ ዐሠርታት ወዲህ ግን የእንግሊዝኛ ትርጉሞች እንደ አሸን ፈልተዋል። እውን

ቋንቋው በግማሽ ምዕት ዓመት ያን ያህል አድጎና ተለውጦ ነው? በአሁኑ ጊዜ ሙሉና ሙሉ ያልሆኑ የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱሶች ትርጉሞች ቁጥር ወደ 900 ተጠግቶአል። ከ900ዎቹ አንድ 20ው ብቻ እንኳ በቋንቋቸው ምንም ቃል አምላክ ለሌላቸው አሕዛብ የተተረጎመ ኖሮ ቢሆን ምንኛ ድንቅ ሥራ ነበር! ከግርግር ይልቅ ለውጥ ይፈጥር ነበር።

በማብራሪያ ጽሑፎች፣ በሐተታ ጽሑፎች፣ በስብከትና በማስተማር፣ በፈቲሐተ ቃል ሥራዎች (exegetical works) እነዚያን ቃላትና አሳቦች ማስተላለፍ አንድ ነገር ነው። ለጥቂት ወይም በቁጥር ለተወሰኑ አሳቦች ብሎ መጽሐፍ ቅዱስን በሙሉው ቃሉ ቀድሞውኑ በተተረጎመለት ቋንቋ በድጋሚ መተርጎም ውኃ ቅዳ ውኃ መልስ ብቻ ሳይሆን ችግር አለበት። የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ከዋና ቋንቋ ጋር ካልተያየ መብዛታቸው ከትክክለኛ የመልእክት ፍሰት ይልቅ የቃላት ግርግርና ኳኳታ ብቻ ሳይሆን የተላለፈውን መልእክትም በጭጋግ መሸፈን ይሆናል። አንዳንድ ቦታ ፈታ ሊያደርገው ይችል ይሆናል፤ በሌላ ቦታ ግን በአማራጭ ቃላት ያቀጥነዋል።

ጥቂት ናሙናዎችን መውሰድ አስፈላጊ ነውና በዚህ አንዱን ትርጉም ልውሰድ። በ80ዎቹ የተተረጎመ የኢሳይ/ክ መጽሐፍ ቅዱስ አለ። (ይህ በእውነቱ የተተረጎመ ሳይሆን የ1954ቱን ትርጉም እንዳለ ወስዶ ጥቂት የቃላት ለውጥ የተቀየረበት ነው።) በዚህ መጽሐፍ ቅዱስ ከተለወጡት ቃላት አንዱ ሽማግሌ የሚለው ነው። ይህ ቃል በቄስ እና ቀሲስ ተሰኝቶ ተለውጦአል፤ ለምሳሌ፡ ቲቶ 1፡5፤ 2ዮሐ. 1። እንዲህ መለወጡ ትርጉሙን ለቋንቋም ለእግዚአብሔር ቃልም ታማኝ ያልሆነ ያደርገዋል። ለቋንቋ ያልኩት ለሁለቱም፤ ለሰጪውም ለተቀባዩም ቋንቋዎች ማለቱ ነው። ቀሲስ ማለትን የአለቃ ኪዳነወልድ ክፍሌ መዝገበ ቃላት ቄስ፣ ካህን ብሎ ይተረጎመዋል (ገጽ 814)። አዲስ ኪዳን በተጻፈበት የግሪክ ቋንቋም ይህ ቃል ፕሬስቡቴሮስ የሚል ሆኖ ሽማግሌ፣ አረጋጂ፣ አዛውንት ማለት ነው። ሽማግሌ እና ካህናት የተለዩ ቃላት መሆናቸውን ሁለቱም ቃላት ጎን ለጎን በማቴ. 16፡21 ከመገኘታቸው ይስተዋላል። እንደዚህ፡ ይህ ትርጉም ለሁለቱም ቋንቋዎች ታማኝ አይደለም። ተቀባዮቹን የሚያወናብድ ሲሆን ሰጪውን ይንቀሳቃሳል።

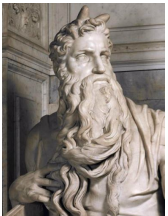
የሚገርመው ነገር፣ እነዚህ ቄስ፣ ቀሲስ፣ ቀሳውስት የሚሉት ቃላት በተተረጎሙባቸው ቦታዎች የግርጌ ማስታወሻ የተጻፈ ሲሆን ማስታወሻዎቹ፡ “የግሪኩ ሽማግሌ ይላል” እየተባለ መሆኑ ነው። የግሪኩ ሽማግሌ ካለ፣ አማርኛው ደግሞ ከግሪኩ ከተቀበለ፣ የአማርኛው ቄስ ያለው ምን ቆርጦትና እንዴት ደፍሮ ነው? ግሪኩ የግርጌ ማስታወሻ አማርኛው ዋና ሆነሳ! የግሪኩ ሽማግሌ ያለውን የአማርኛው ተርጓሚ ሊቃውንትም ሽማግሌ ያሉትን በኋላ የመጣው “ሊቅ” ቄስ ብሎ ‘የግሪኩ ሽማግሌ ይላል እኔ ግን ሊቅ፣ ሊቃናት፣ ቄስ፣ ቀሳውስት፣ ቀሲስ ብዬዋለሁ’ ቢል ምን ይሉታል? ከተረጎሙት ለምን መርጠው ለወጡት? ለምሳሌ፡ ማቴ. 15፡2ን ‘የቄሶችን ወግ ይተላለፋሉ’ በማለት ፈንታ እንደነበረው፣ ‘የሽማግሌችን ወግ ይተላለፋሉ’ ብለው ሲተዉት ሌላውን ከብር፣ ሹመት፣ ሞገስ፣ ሥልጣን ያለበት የመሰላቸውን ቄስ፣ ቀሲስ እያሉ ለውጠውታል። ምነው? በጠቢቁ. 5፡1 ሽማግሌ የሚለውን እንዳለ ትተውት በዚያው ምዕራፍ ቁ. 17 ያለውን ቀሳውስት ብለው የተለመደውን የግርጌ ማስታወሻ አስቀምጠዋል። በሁለቱም ሽማግሌ የተሰኘው ቃል በግሪኩ አንድ፣ እርሱም ፕሬስቡቴሮስ ነው። ይህን የተረጎመ ሰው ቄስ ወይ ሊቅ ሆኖ ለቄስና ለሊቅ ብቻ ጥብቅና የቆመ ይመስላል። አንድ ትርጉም ወይም ለውጥ ሲደረግ የአድራጊውን ማንነት

መግለጡ የተገባ ሲሆን እዚህ አልተደረገም። የተገባ የሚሆነው ያ ሰው የቋንቋ ሊቅነቱ እንዲፈተሽ ነው።

ብዙ ቢኖሩም ሌላ አንድ ሁለት ለመጨመር፣ ኤጲስ ቆጶስንም ጳጳስ አስኝተውታል። እነዚህ ሁለቱ ደግሞ ሁለቱም ለኛ ባዕዳን ቃላት ቢሆኑም ሁለቱንም ተቀብለናቸዋል። ይህኛው ለውጥ አደናጋሪ ብቻ ሳይሆን የተሳሳተ ትርጉም በማቅረብ ቃሉ እንዲገመድና እንዲቋጠር ሰፊ በር ወለል አድርጎ የሚከፍት ነው።

በማቴ. 5፡6 ጽድቅን የሚራቡ ለሚለው የግርጌ ማስታወሻ ተጽፎለታል። ማስታወሻው፡ “በግዕዝ ስለ ጽድቅ የሚራቡና የሚጠሙ ይላል” የሚል ነው። የግዕዝ ስላለ እንደዚያ ብለው ለመተርጎም ያለመድፈራቸውም መልካም ነው። ግን እውነት የግዕዝ እንደዚያ ይላል? የትኛው ግዕዝ እንደሚል አልገለጹም። በሰፊው ታትሞ የተሰራጨው የግዕዝ አዲስ ኪዳን፡ “በፀዓን እለ ይርኅቡ ወይጸምኡ ለጽድቅ” ይላል። ጽድቅን እንጂ ስለ ጽድቅ አይልም። ለጽድቅ እንጂ በእንተ ጽድቅ አይልም። የግሪኩስ ይላል? አይልም። ታዲያ ለምን ተባለ? ምናልባት ስለ ጽድቅ ሲባል ወይም ለመጽደቅ ሲባል ወይም ጽድቅን ለማግኘት ሲባል መከራ መቀበልን ለማበረታታት ይመስላል። መመነንን፣ ባህታዊ መሆንን፣ መመንኮስን፣ በክርስቶስ በማመን ሳይሆን በመከራ ለመጽደቅ የሚደረግ ጥረትን ትክክለኛና መደበኛ አድርጎ ለማቅረብ ይመስላል። ያልተባለው እንደተባለ ነው የተደረገው። ይህ ነው መግመድና መቋጠር። ይህ ደግሞ በስብከትና በሐተታ ጽሑፎች የተሠራ ሳይሆን በራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ውስጥ የሚገኝ በመሆኑ አደጋው ይብሳል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ነው በማለት አንባቢዎች በቀላሉ ሊታሉና ስተው ሊያስቱ ይችላሉ። የሚያነበቡትን ለመኖርና ተግባራዊ ለማድረግ ለሚጥሩ ችግሩ ቋሚ ችግር ሆኖ ይቀራል። ከሌላ ቋንቋ ትርጉም አንድ ምሳሌ ሰጥቼ ላብቃ።

የሙሴን ቀንድ በተመለከተ የሚነገር ቀልድ አለ፤ በአንድ የሕጻናት የሰንበት ትምህርት ቤት አንዲት ትንሽ ልጅ የሙሴን ስዕል በመጥቀስ አስተማሪዋን፡ “ሙሴ ለምን በራሱ ላይ ቀንድ አለው?” ብላ ጠየቀች። አስተማሪዋም፡ “በተራራው ላይ ብዙ ስለቆየ ወደ ተራራ ፍየልነት በመቀየሩ ነው” ብሎ መለሰላት።

ሚካኤል አንጄሎ የቀረጸው የሙሴ ሐውልት ቀንድ ያለው ነው። ለምን ቢባል በዘጸ. 34፡29-30 ያለውን ክፍል ተርጓሚው ሙሴ ቀንድ እንዳበቀለ አድርጎ ስለተረጎመው ነው። በሚካኤል አንጄሎ ዘመን ይነበብ የነበረው መጽሐፍ ቅዱስ የሮም (Jerome) የተባለው ሰው የተረጎመው የላቲን መጽሐፍ ቅዱስ ነው። በዚህ ትርጉም ይህንን የሙሴ የፊቱ ቁርበት አንጻራዊ የሚለውን ክፍል ባለማስተዋል ቀንድ እንዳበቀለ አድርጎ ስለተረጎመው ነው። በዕብራይስጥ አንጻራዊ የሚለው ቃልና ቀንድ ወይም ቀርን (በዕብራይስጥ **קָרַן** ቃራን) የሚለው ቃል አንድ ናቸው። ብርሃን አንድ አንጻራዊ ነገር ነኩቶ ሲነጥር እንደሚታይ ቀንድ መሳይ ጨረር ማለት ነው። የተግባር ግድፈት የትርጉም ግድፈትን ሊከተል ይችላል ማለት ነው። ስለዚህ ድርብርብ ጥንቃቄ ያስፈልጋል።

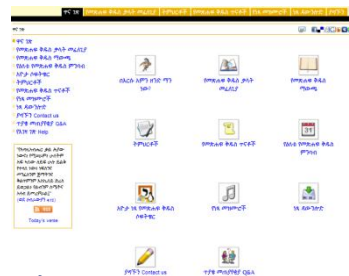
ጌታ ከአርያም ይባርካችሁ።

የኢትዮጵያ ተጠቃሚ ነዎት? በአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ፣ ለመረዳት፣ ከስሕተት ትምህርቶች ለመጠበቅ የሚረዱ ጥቂት ጠቃሚ ድረ-ገጾች እነሆ። በዋጋ የሚቀርቡ ውጤቶችን እየገዙ ክርስቲያናዊ አገልግሎቶችን መደገፍ አስፈላጊ ቢሆንም እነዚህ ጠቃሚ ሆነው ያየኋቸውና ያለ ዋጋ የሆነ አገልግሎት የሚያቀርቡና በጣም ጥቂት ውጤቶችን ለሽያጭ የሚያቀርቡ ናቸው። የራስዎ ድረ-ገጽ ካለዎት እነዚህን ገጾች በራስዎ ገጽ ላይ በማስተዋወቅ ብዙዎች እንዲጠቀሙ ያድርጉ።

<http://iyesus.com/>

መጽሐፍ ቅዱስን ከመረጃ መረብ ለማንበብ፣ ቃላትን ለመፈለግ፣ ጥቅሶችን ለማግኘት፣ ወይም አጥታ የተባለውን ነጻ የመጽሐፍ ቅዱስ ሶፍትዌር በኮምፒውተር ጭኖ ለመገልገል የተዘጋጀ ድረ-ገጽ ነው። በአሁኑ ጊዜ ከዚህ የተሻለ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት ማውጫና

የጥቅስ መፈለጊያ መሳሪያ መኖሩን አላየሁም። ከዚህ በተጨማሪ ጥቂት ነጻ መዝሙሮች፣ ጥቂት ጠቃሚ የትምህርት መጣጥፎች እና ጥሩ የኤጌሪን ጥናት ይገኙበታል።

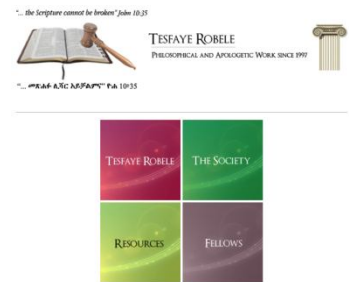
<http://good-amharic-books.com/>

ይህ ድረ ገጽ በተለያዩ ክርስቲያናዊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ርእሶች ላይ የተጻፉ መጻሕፍት ከምችት ገጽ ነው። እንደ ቤተ መጻሕፍት ገብተን ማንበብ ወይም ወደ ኮምፒውተራችን በመጫን በሌላ አመቺ ጊዜ ማንበብ የሚያስችለን ድረ-ገጽ ነው። አሁን ወደ 860 ያህል ከሆኑት መጻሕፍት ከጥቂቶቹ በቀር

በቀጥታ ክርስቲያናዊ ክፍል ትምህርቶች (subjects) ላይ የተጻፉ ናቸው። እነዚህን መጽሐፎች NCD ላይ ተጭነው እንዲላኩ በቀላል ዋጋ ማዘዝም ይቻላል።

<http://www.tesfayerobele.com/>

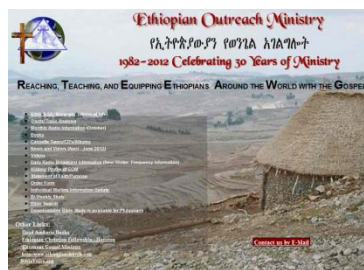

ይህ ድረ-ገጽ በምክቴ እምነት (Apologetics) ሥራዎች ላይ የሚያተኩር ሆኖ በተሳሳቱ አስተምህሮዎች፣ በመጽሐፍ ቅዱሳዊ፣ በታሪካዊ፣ እና ስነ መለኮታዊ ትምህርቶች ላይ የተጻፉ በሳል መጣጥፎችንና መጽሐፎችን የያዘ ገጽ ነው። የስሕተት ትምህርቶችን ለመጋፈጥ በጣም

ጠቃሚ ስፍራ ነው። ከዚህ ጋር ከእንግሊዝኛ ድረ-ገጾች

<http://www.apologeticsindex.org/> <http://www.arcapologetics.org/> እና <http://carm.org/> በጣም ጠቃሚ የሆኑ ተቀራራቢ ትምህርት የሚቀሰምባቸው ስፍራዎች ጥቂቶቹ ናቸው።

<http://www.eomusa.org/>

በዚህ ድረ-ገጽ ስንቅና ትጥቅ በሚል ዐቢይ ርእስ ስር በየሁለት ሳምንት የሚቀርቡ በጣም ጠቃሚና ተግባራዊ መጣጥፎች እንዲሁም ያላለቀና ቀጣይ የሆነ የፊልጵስቴስ ጥናትም አሉበት። 18 የአዘጋጁ በሳልና መጽሐፍ ቅዱሳዊ

መጽሐፎች ለማገር ቀርበው ይገኛሉ።

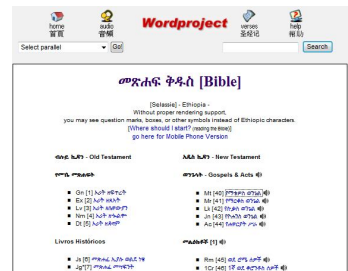
<http://www.ethiopianchurch.org/>

በአዘጋጁ የሚቀርቡ ርዕስ አንቀጾችና በሌሎችም የተበረከቱ መጣጥፎች፣

ምስክርነቶች፣ የመጻሕፍት ቅኝቶችና ግጥሞች ይገኙበታል።

<http://www.wordproject.org/am/index.htm>

በዚህ ድረ ገጽ ሙሉ መጽሐፍ ቅዱስን ለንባብ፣ እንዲሁም እስካሁን ድረስ አዲስ ኪዳንን በሙሉ እና ከብሉይ ኪዳን ሁለት መጻሕፍትን በድምጽ ተሰናድቶ ቀርቦአል። ከጥቂት ሌሎች ቋንቋዎች ጋርም ጎን ለጎን አሰልፎ ማንበብ ይቻልበታል።

<http://www.bible.is/audioplayer>

ቀላል ባለ አማርኛ የተተረጎመ የተባለውን አዲስ ኪዳን በድምጽ ለመስማት ወደ ኮምፒውተር ለመጫን የሚፈቅድ ገጽ ነው።

ይህ በ4 ያህል አንባቢዎች የተነበበ ትርጉም በብዛትና ተደጋግሞ ያልታተመ በመሆኑ ብዙም አይታወቅም። ድረ-ገጹ በሌሎችም

የኢትዮጵያ ቋንቋዎች አዲስ ኪዳንን በሚደመጥ መልኩ ያቀረበ ሲሆን እነዚህም በዋናው ገጹ ይገኛሉ። እስከ 3 ቋንቋዎች በነጻ መጫን ይፈቀዳል።